

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Cavillvs Sextvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

resurrectionē eo loci pducit, oportuit eū vtriq; vidisse chris-
 tū corporaliter & psonaliter, Præter hæc & locutū ei multa **Act. ix. et. xxij,**
 Christū fuisse, palā est ex actis, tam, ix. ca. q̄. xxij, Sed & bar **Actuum, ix,**
 nabas actor, ix. narrauit apostolis, quō Paulus in via vidis-
 set dñm, & q̄ locutus esset ei. Q; si Paulus in via Christum
 viderit corpaliter, & audierit ad se loquentē, quid prohibet **Actuum, ix,)**
 quo minus & idē contigisset Petro? Nā sicut in actis tradit,
 q̄ quū Paulus viso circūfulgurante lumine collapsus est in
 terrā, audiuit vocē dicentem sibi, Saul Saul quid me psequeris
 clamauit, Q; uis es dñe? Cui dñs. Ego sum Iesus, quē tu
 persequeris. Durū est tibi contra stimulos calcitrare. Et pau-
 lus tremens ac stupens, ait. Dñe, quid me vis facere? Subie-
 cit Christus. Surge & ingredere ciuitatē, & dicetur tibi qd
 te oporteat facere. Quid huic colloquio dissimile refertur
 in historia Petri, Quāobrem vt vera fuit historia q̄ de Pau-
 lo loquitur, ita & vera potuit esse quæ refertur de Petro.
 Nā vtriq; tam Petro, q̄ Paulo, Christus corpaliter adeo p-
 pinquus fuit, vt videri potuit ab vtroq; piter & audiri. Cæ-
 terū hui⁹ historie de Petro nec vnice⁹ testis est, sed pleriq; sub **Eusebius,**
Linus,
Aegesippus,
Ambrosius,
 Ambrosius, Sed ista, quæ iam respōdimus abūde satis deſci-
 unt aduersarium.

CAVILLVS SEXTVS.

Marcus euāgelista Petri discipulus, a pceptore admo-
 nitus Romæ scripsit Euangeliū. Qd' petrus dū audiuit,
 & approbauit, ecclesie ad legendū autoritate sua ædidit,
 vt & Clemēs libro informationū scripsit, & Hieronym⁹
 de viris illustrib⁹ meminuit. De quo Petrus in epistola sua
 loquitur. Salutat vos Marcus filius meus, qui post cōscrip-
 tū tandē Euangeliū Aegyptū prexit, & primus Alexan-
 driæ Christū annuncians, illis ecclesiā constituit, exantla-
 risq; laboribus, Neroniani imperij anno octauo vita fun-
 ctus est. De cuius conuersatione apud Alexandriā, Philo-
 quoc; Iudæus librum concinnauit.

RESPONSIO.

Qui dementi adscribunt libri, minus est tutum eis
credere, qm̄ eorū quidā supposititiū sunt, ac falso Clemēti
adscripti, quidā v̄o magna ex parte deprauati, ac errorib⁹
infecti, vt iā antea probauim⁹. Itaq; sciendū q̄ in noui tes-
tamenti libris, duos Marci cognomine fuisse insignitos
inuenimus, quorū prior dicebatur Ioānes Marcus. Et de
hoc legi actū. xiiij. Q d̄ Paulo cū Barnaba Antiochiā
inter pphetas, & Christi nois doctores exeunte, posteaq;
visum est spūsancto, vt ad opus ministerij segregarentur,
seniores impositis sup eos manib⁹ in ministerium eos con-
firmarunt. Qui profecti in Seleutiam, venerunt tādē
in Cyprū insulā, & Salaminā eiusdē insule urbē Christum
p̄ Synagogas annūciantes, quibus erat adiūctus & hic Io-
annes, qui cognominabat Marcus, nō reprobis quidem
ministerio. Postquāāt puenerunt Paphū urbē in Cypro
insula sitam, & inde nauigare vellent Pamphiliā, iā dictus
Ioānes Marcus renuit proficisci cū eis, sed ecōuerso rediit
Hierosolymā, & post hac Antiochiā. Quo ascendenti
post aliqua tpm̄ interualla Paulo & Barnaba, & aliquantū
diū Christū illis docentib⁹, dixit ad Barnabam Paulus, re-
uertentes visitemus fratres p̄ vniuersas ciuitates, in quib⁹
bus prædicauimus verbum dñi, quō se habeant, Act. xv.
Barnabas vero secū volebat assumere & Ioannē cognom-
mento Marcū, qui pridem iam ab eis descuerat, sed Paulus
hunc rogatū habuit, ne id faceret, eo q̄ non cōueniat
eū deinceps in munus euangelicum reassumi, q̄ antea ab
eis defecerat. Et p̄gentes Pamphiliā relinquens, discessit
Hierosolymā. Et hinc orta est inter eos dissentio, ita vt al-
terutrū separarentur. Nā Barnabas assumpto Marco per-
rexit Cyprum, & Paulus electo Sylla recepit se in Syriam
& Ciliciā. Qui quidem Marcus, Barnaba ob nomē Chri-
sti in Cypro impijssime trucidato, q̄ Aegyptum tandem
iter occupauerit, nemo it inficias, cū Philo magni nomi-
nis scriptor in Alexandria vrbe Aegypti prope ostium Ni-
li sita, Christi nomen ipsum annūciasse prodat. Et Pet⁹
ex Chayro, hoc est Babylone, quam Stephanus & Pto-
meus in Aegypto sitam esse tradunt, epistolā scribens ip̄

sius meminit, Salutatur vos inquit, Marcus filius meus.
Credibile est enim hunc Marcum Petro familiarem fuisse,
cum Alexandria non procul a Chayro distet, Et de hoc Marco
multa figmenta reperiuntur, Primum quod dum crediderit in
Christum amputasset sibi pollicem, ut sacerdotio reprob
efficeretur, deinde quod Romae scripserit euangelium ad vo
ta Petri, quod primum falsum est, Nusquam enim hunc Mar
cum pinde ut nec Petrum in libris Canonicis Romae aliquando fu
isse inuenimus, Et scriptorum varietas mendacium hoc decla
rat, Hieronymus enim Clemens auctoritate scribit, mar
cum rogatum a fratribus Christi Euangelium scripsisse, Alij
vero, quorum e numero & Platina non ignobilis est historicus
tradunt quod Petrus Romanorum praebus motus, Marco qui
ad hanc rem videbatur idoneus, Euangelij conscribendi ne
gocium iniunxerit, quem omnes velut ex composito, octavo an
no Neronis obiisse, Alexandriae sepultum fuisse scribunt,
Verum enimvero hos decepit eorum indiscretio, Non enim alium
Marcum inter apostolorum discipulos fuisse crediderant, &
ideo quicquid de utroque legitur, ad unum falso retulerunt,
Alter namque fuerat Marcus, nomine Aristarchus, qui coopera
tor, & discipulus fuerat Pauli, de quo ipse in priori capti
uitate sua, qua biennio Romae a Nerone detinebatur, ad
Philemonem scribens mentionem facit, Salutant te Marcus
Aristarchus, Demas, & Lucas adiutores mei, Denique ubi
iam secundo in manus deuenit Neronis, & ingraves
cente aetate, ac laboribus confectus die obitus accelerare
videns, Timotheoque e carcere scribens, eiusdem Marci ite
rum meminit, festina ad me venire cito, Lucas enim mecum so
lus est, Marcum itaque assume, & adduc tecum, est enim mihi
utilis in ministerio, penulam, quam reliqui Troae apud Car
pum, veniens affer tecum, & libros, maxime autem & membranas,
Quod Iacobus ille Stapulensis non omnino deterrimus,
apostolicus interpretas, pulcherrime exponit ingens, Lucam
secum habebat Apostolus, Marcum autem mandat obnixum, &
membranas quae apud Carpum erant deferri, Sed ad quid
nam nisi ut Lucae & Marco, electis a spiritu sancto diuinis
scribis, eas relinqueret ad reponendum sanctum Euangelium,

Quid apertius his verbis dici poterat, quam quod Marcus Aristarchus, & non Ioannes Narcus sacrum Euangelium cōscripserit. qui facile Neronis imperij annos superavit, cum apostolus circiter tredecimum eiusdem imperij annum, epistolam hanc scribens, eū sibi a Timotheo adduci postulat. Neque idē, ne quem id moretur, Aristarchus & Ioannes apud Hebræos sonat, Aristarchus enim perinde Hebræis significat, ac si dicas suscitās coronā, Ioānes vero gratia dñi. Ex his euidentissime patet, fabulā esse quod de Petro, & Marco quidā scriptitant.

RESPONSIO.

Summa totius huius proluxæ responsionis in hoc consistit, quod duo fuerint, quorum uterque dicitur sit Marcus, alter Ioannes Marcus, de quo saepe in Actis fit mentio. Alter Marcus Aristarchus, cuius & meminit Paulus in Epistola ad Philomenem dicens. Marcus aristarchus, demas, Lucas, adiutores mei. Et hūc Marcum Aristarchum aduersarius asserit euangelium scripsisse, non illum Ioānem Marcum. Cuius rei in partem, & fabrum citat testem. Sed nos hic primū ostendemus, neminem in sacris literis vocatū Marcum Aristarchum, nō eum saltem, cuius Paulus ad Philomenem meminit. Nam in ea epistola prorsus ali⁹ est, quē Paul⁹ Marcum vocat, & quem Aristarchum. Quod & ita fiet dilucidum, Eodem ipso tempore, quo scripsit ad Philemonē Paulus, scripsit & ad Colossenses, quod & supra docuimus ex Hieronimo. Nam & si Tychicus ad has perferēdas missus fuerit a Paulo, missus tamen fuit cum Onesimo, qui & alias pertulit ad Philemonē. Sic enim Paulus ad Colossenses testatur, de Tychico locutus. Quem, inquit, misi ad vos in hoc ipsum, ut cognoscat quid agatis, & cōsoleretur corda vestra, vna cum Onesimo fido ac dilecto fratre, qui **Hieronimus.** ex vobis, hoc est, qui vestras est, nempe Colossenses, ut erāt illi. Propter quod & Hieronimus subinfert. Ratio, inquit, ipsa & ordo deducit, quod & Philemo quoque Colossenses sit, & eo tempore cōmunē & onuem ecclesiam Onesimus epi

stolam tulerit, quo priuatas & sui cōmendatrices ad domi-
num literas sumpserat. Sed & aliud indicium annotauit Hie-
ronimus, nimirum q̄ in vtraq; epistola meminerit Archip-
pi. Nam in ea quæ ad Colossenses inscribitur, sic ait, dicite
Archippo. Vide ministerium, quod accepisti a domino, vt
illud impleas. In altera vero ad Philemonē, in ipsa mox epi-
stolæ fronte salutatur Archippum. Et Archippo (inquit) com-
militoni nostro. Tertium insuper indicium est, q̄ in vtraq;
se vinctū fuisse testatur. Sic enim ad Colossenses ait, Prop-
ter quod & vinctus sum. Et ad Philemonem Paulus vinctus
Iesu christi. Postremo quartum indicium est, qd̄ & ad rem
nostram maxime facit. Nempe q̄ in epistolæ recessu, totidē
vtrobique, licet non eodem ordine, salutantes introducit.

Sex enim memorat ad Colossenses, videlicet Aristarchum Col. vi,
& Marcum, Iesum & Epaphram, Lucamq; & demam. Et to-
tidem, ni fallor, apud Philemonem reperirentur; si nō allu-
cinatum fuisset in nomine Iesu. Sic enim ad Philemonē ha-
betur. Salutant te Epaphras concaptiuus meus in Christo
Iesu, Marcus, Aristarchus, demas, Lucas adiutores mei. Q̄
si nomen Iesus in recto fuisset positum, iam totidem in hac
epistola salutantes numerabis, quot in illa, quæ ad Colossen-
ses data fuit, vt si ad hunc modum legeremus. Salutant te
Epaphras concaptiuus meus in christo, deinde sequatur Ie-
sus, Marcus, Aristarchus, demas, Lucas adiutores mei, vtcū
q̄ fuerit, palam est Marcum, & Aristarchum, quemadmo-
dū in epistola ad Colossenses duo sunt, ita & in hac ad Phi-
lemonem duos esse, quū vtraq; epistola eodem tempore fu-
isset cōscripta. Huc accedit, q̄ aduersarius fatetur hūc Mar-
cum, cuius Paulus meminit ad Philemonem, Euangelium
scripsisse, quod nos secundum Marcum appellamus, & pro-
inde negare non potest eundem a Petro vocatum fuisse fi-
lium. At is, quem Petrus filium vocat, erat consobrinus Bar-
nabæ, vt exactis mox docebimus. Quamobrem & idem
cum eo sit oportet, de quo mentionem ad Colossenses fa-
cit Paulus. Nam Paulus ibidem ita scribit. Salutatur vos Mar-
cus consobrinus Barnabæ. Sed age iam ostendamus eundē
fuisse dictum petri filium, & cognatum item Barnabæ. Pri

N i